

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி த் தா ந் த ம்.

தோகுதி ன்.] 1914இல அக்டோபர்மீ, [பகுதி ௧௦.

அதர்வணவேத

முண்டகோபநிஷத்து. *

முண்டகம்-௧-கண்டம்-௧.

உலகினுக்குத் கர்த்தாவாயும், போக்தாவாயும், தேவர்கட்குள் பிரதமமாகப் பிரம்மா வுண்டானார். அவர் அவரது ஜேஷ்ட புத்திர ராகிய அதர்வாவிற்குச் சர்வவித்தியாதாரமான பிரம்ம வித்தையை யுபதேசித்தார்.

உ. பிரம்மா அதர்வாவிற்கு எதைச் சொன்னாரோ அதைப் பூர்வத்தில் அதர்வா அங்கிரசுக்கு உபதேசித்தார். அவர்பாரத்துவாஜசம்பவரான சத்தியவாகற்குப் பராவரையாகிய அந்தவித்தையை உபதேசித்தார்.

*இவ்வுபநிடதத்தில் ஆங்காங்கு உபயான்மப்பிரயோகம் காணப்படுகிறதால், ஏகான்மவாதத்திற்கிடமில்லை, உபநிடதங்களில் பரமான்மவை ஆன்மாவென்பது அங்காங்கிலட்சணை, ஆன்மாவைப் பரமான்மா வென்பது ஆதார லட்சணை.

சித்தார்த்தம்.

க. மகாசாலராகிய சவுனகர் அங்கிரச முன்னிலையில் விதிவதற்காக விருந்துகொண்டு பகவானே ! எது அறியப்பட்டின் இவையெல்லாம் மறியப்பட்டதாகின்றன வென்றார்.

ச. பரவித்தை அபரவித்தை ஆகியவிரண்டு வித்தைகள் அறிய வேண்டுமென பிறும்ம வித்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.

ரு. அபரவித்தையானது இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வம், சிட்சை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தசு, ஜோதிஷமாம். அக்ஷரம்* எதனும் கூறப்படுகிறதோ அது பரவித்தையெனும் ஞானமாம்.

சு. எது பார்க்கப்படாததாய், பற்றப்படாததாய், கோத்திர மில்லாததாய், வர்ணமில்லாததாய் காது-கை-காலில்லாததாய், நித்தியமாய், விபுவாய், எங்கணுமிருப்பதாய், அதிசூட்சுமமாய், அழிவில்லாததாய் இருப்பது எதுவோ அதை எல்லா பூதங்கட்கும் காரணமாயுள்ளதாகத் தீரர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

எ. யாதொரு பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறுசிறந்தது கிடையாதோ, எதில் சிறியதில்லையோ, எதில்பெரியதில்லையோ, அத்தகையனே ஒருவனாய் விருட்சம்போல ஒருவருக்கும் வணங்காதவனாய்ப் பரமபதத்திலிருக்கிறார், அப்புருஷனால் † இவையெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* ஈண்டு அக்ஷரம் என்பது சிவபெருமானையே குறிக்கும் பதமாம். “சிவமக்ஷரமவ்யயம்” எனும் பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்தானும், “ஸதாசிவோக்ஷரம் விமலம்” எனும் திரிபுரதாபிரீயுபநிஷத்தானும் அறிக.

† ஈண்டு புருஷனென்றது சிவபெருமானையேயாம். “புருஷோவைருத்ராஸந்மகோநமோநமா” (புருஷராவார் மகானாகிய சத்தெனப்படும் உருத்திரரே நமஸ்காரம்) எனத்தைதீரீயோபநிஷத்து கூறுமாற்றானேயறிக. இம்முண்டகம்-ந-கண்டம்-க. சுலோகப்பொழிப்பு-ந-ல்-ஈசம்புருஷம் என்றதாலுமறிக. இங்ஙனமாயின், விஷ்ணுவைப் புருஷோத்தமனென்ற தென்னையெனின், “வாசுதேவோபராப்ரகிருதி” “ப்ரகிருதிபரமோவிஷ்ணு” “யோநிஜர்தன” “விஸ்வம்காராயண” “ஜகத்விஷ்ணு” என்ற சுருதிகளின்படி, “சிவத்துவம், வித்தியாதத்துவம், ஆன்மதத்துவம் எனும் முத்திறத்தத்துவங்களுள் ஆன்மதத்துவமான பிரகிருதித்துவமாகிய புருஷத்தத்துவத்தின் றலையென விஷ்ணுவாகலின் அவர் புருஷோத்தமனென்பதிறத்திலுலே. ஆகவே முப்பத்தாறு சத்துவங்களைக் கடந்த புருஷனுக்கும் இருபத்துநாலு தத்துவங்களைக் கடந்த புருஷனுக்குமுள்ள வேற்றுமையை அறிதல் வேண்டும்.

அ. சிலந்திப்பூச்சி எவ்வாறு (நூலைச்) சிநுட்டித்துக் கிரகிக் கிறதோ? எவ்வாறு பிருகிவியில் ஓளடதிகள் உண்டாகின்றனவோ? ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்தில் தலைமயர் உடம்பு மயிர் உண்டா கிறதோ? அங்ஙனமே அக்ஷரத்திலிருந்து பிரபஞ்சமுண்டாகிறது.

க. தவத்தால் பிரமம் தேடப்படுகிறது, அதிலிருந்து அன் னம், பிராணன், மனது, சத்தியம், கர்மங்களினின்று நடுவாதலகங் கள் அமுர்தமுண்டாகின்றன.

முண்டகம்-க-கண்டம்-உ.

எவ்வெவ்வகர்மங்களைச் சத்தியமான மந்திரங்களுள் கவிகள்பார்த் தனரோ? அவைகளை மூலதமாய் வெகுபிரகாசமாய் விஸ்தரிக்கப்படு கின்றன, சத்தியபலனை அபேட்சிக்கிறவர்களே! அவைகளையியதமாய் அனுஷ்டிப்புகள். சத்தாரியத்தையுடைய உலகத்தை யடையவேண் டியதற்குதுதான் நல்ல வழி.

உ. காந்தியானது எப்போதும் அக்கினியைச் சொலிப்பிக்க உண்டாகிறதோ? அப்போது ஆத்திய பாகங்கட்கு மத்தியில் ஆகுதி களைச் சமர்த்திக்க வேண்டியது. இது சிரத்தை யாகம்.

ங. எவனுடைய அக்கினிவேறாத்திரம் சுகர்ம மில்லாததாயும் பவுர்ணமாசுகர்ம மில்லாததாயும் சாதூர்மாச கர்மமில்லாத தாயும் அதிதிகுளில்லாமலும், வைச்சுவவேத மில்லாமலும், விதிப்பிரகாரமில் லாமலும் இருக்கிறதோ அவனுக்கு ஏழுவம்சம் மோட்சமில்லை.

ச. காளி கருணி மனோஜவை சுலோகிதை சுதூர்மரவர்களை ஸ்ப ஷிங்கனீ விஸ்வரூபிசதேவி என் அளாவிய ஏழு நகர்க்குள் இருக்கின் றன.

ரு. இவைகள் பிரகாசிக்கையில் என்ன அனுஷ்டிக்கிறோ? அந்தக்காலத்தில் ஆகுதிகளைக் கொடுக்கின்றோ? அவனை யழைத்

† இச்சிலந்திப்பூச்சிகொண்டு ஏகான்மாவதியர் பிரமத்திற்கு நிமித்தோப தானம் கூறுவர். அது அடாது. நூலும் மயிர்களும் சித்தல்வாத அசித்தா யிருத்தலைக்கொண்டே அவை சிலந்தியின் உடம்பாகிய அசித்திலிருந்து பரி ணாமாகவந்தன. சிலந்தியின் உயிராகிய சித்திலிருந்து வர்தனவல்ல, ஆக வின் நூலுக்கும் மயிர்களுக்கும் உபாதானம் அசித்தாகிய தேசமும், நிமித்தகா ரணம் சிலந்தியின் உயிராதல்போல, உலகிற்குமாயை உபாதானமும், பிரமம் நயித்தகாரண மூமாமனைக் கொள்ளவேண்டுகேதே நியாயமென்க.

துக்கொண்டு, தேவர்கட்குப் பதியானவர் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற இடத்தில் சேர்ப்பிக்கின்றன.

க. அவனை வருகவருக என்றால் அழகான ஆகுதிகள் குரிய ரசிகிகளுடன் யக்கியம் பண்ணுகிறவனைப் பிரியமான வார்த்தையைச் சொல்லி, இது உங்கட்கு நற்காரியத்தா லுண்டான புண்ணிய பிரம லோக மென்று தோத்திரம் செய்து அழைத்துக்கொண்டு போகின் றன.

எ. குறைந்த பதினெட்டு விதமான கர்மங்களைச் சொல்லியி ருக்கிற எக்யமென்கிற தெப்பங்கள் நிலையிலாதவைகளாக விருக் கின்றன.

அ. அஞ்ஞான மத்தியிலிருந்து கொண்டு தம்மையே புத்தி மான்கள் பண்டிதர்க ளென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற மூடர் கள், குருடரை யழைத்துக்கொண்டு போகின்ற குருடரைப் போலத் துக்கசம்பந்த முடையராய்ச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார்கள்.

க. அஞ்ஞானத்தால் பலவகையாக விருந்துகொண்டு சிறுபா லர்கள் தாங்கள் கிருதார்த்தக ளானோமென நினைக்கிறார்கள். காமி கள் அவற்றில் ஆவல் கொண்டவர்களாகச் சிறந்த ஞானத்தை யடை கிறதில்லை. கர்மங்களின் பயனொழிந்தால் மறுபடி உலகங்களில் வரு கிறார்கள்.

க0. யாகஞ்செய்தல் தடாகமுதலிய யுண்டாக்கலே கிரேஷ்ட மெனவெண்ணி மூடர்களவேறே கிரேயசை யறியவில்லை. அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் சுகிருதபலனை அனுபவித்துப் பின்னிவ்வுலகிலாவது கீழுலகிலாவது வந்தடைகிறார்கள்.

கக. வனாந்தரத்தில் பிட்சைசெய்துகொண்டு சாந்தராய் வித்து வான்களாய்ச் சீர்த்தையை யெவர்கள் ஆசரிக்கிறார்களோ? அவர்கள் சபாவத்தில் முக்தர்களாய், அமுர்தனாயும் அவிகாரியாயும் உள்ள புரு ஷனிடத்தில் சூரியன் மூலமாக வடைகிறார்கள்.

கஉ. எந்தப்பிராமணன் கர்மங்களாலாய உலகங்களை, விசாரித் துப்பற்றற்றவனாய், நித்தியப்பொருளை அநித்தியகர்மத்தினால் அடை யப்படாதென்னும் சிந்தையுடைய னாகின்றானோ? அந்தப்பிராமணன்

அம்மெய்ப்பொருளை அறியும் பொருட்டு வேதாந்த மறிந்தவனாயும் பிரமநிஷ்டையுடையவனாயுமிருக்கிற குருவையே சமித்தைக்கையிற் கொண்டு அடைவானாக.

க௭. அதிசாந்தனாய் சமித்துடன் முன்பாக வந்திருக்கிறவனுக்குப் புருஷனை அறியக் கூடுமான பிரம வித்தையை யதவத்தாய் (குரு) சொல்லுகிறார்.

முண்டகம்-உ-கண்டம்-க.

சவுமியனே! இது சத்தியம், நன்கு சுவாலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கினியிலிருந்து பொறிகள் ஆயிரங்கணக்காக எவ்விதமுண்டாகின்றனவோ? அங்ஙனமே அக்ஷரத்திலிருந்து நானாவிதமான தோற்றங்கள் உண்டாகி அவ்விடத்திலேயே சேருகின்றன. †

உ. பிராணன், மனசு, இந்திரியங்கள், ஆகாயம், வாயு, தேயு, அப்பு அனைத்தையுந்தாங்கும் பிருதிவியாதிய எல்லா மதிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன.

ங. அவர் திவ்வியராயும், அமுர்தராயும், புருஷராயும், உளளும் புறம்பு மிருக்கிறவராயும், பிறப்பில்லாதவராயும், மனமில்லாதவராயும், சுப்பிரமமாயும், உயர்ந்த அபரவித்தைக்கு உயர்ந்தவராயுமிருக்கிறார்.

ச. அக்கினி யவர்தலை, சூரியனும் சந்திரனும் அவர்கண்கள், திக்குகள் அவர்காதுகள், புலப்படுத்தப்பட்ட வேதம் அவர்வாக்கு, பிராணன் அவர் சுவாசம், பிரபஞ்சம் அவரிருதயம், பூமி அவரடிகள் அனைத்திற்கும் அவரே அந்தரியாமி.

ஞ. எவரிடத்திலிருந்து எதற்குச் சூரியன் சமித்தாயிருக்கிறானோ? அவ்வக்கினியும், சோமத்தினின்று மேகமும், பூமியில் ஓளாதங்களும், புருஷன் ஸ்திரீயிடத்தில் இரேதசைவிட வெகுவிதமான பிரஜைகளுமுண்டாயின.

† இச்சூருதியில் முன்குறித்த ஊர்ணநாபிப்பூச்சி போலிருக்கும் பிரமத்தின் சரீரமாயமாயைவயிண்டங்கித் திடக்கும்உயிர்கள் சிருட்டிஞ்ஞானமுவெளிப்பட்டுவகாலத்தில் ஒடுங்குமெனக் கூறிற்றேயன்றிப் பிரமமெனு மான்மாவே அவ்வாறாயதாக்கஹும் வகான்மவாதிகட்கு இடமில்லை.

சு. அவனிடம் இருக்கு சாமம் எஜார் தீட்சையக்கியம் கிருது தட்சணை சம்வத்சரம் சோமன் சூரியன் சஞ்சரிக்கிற உலகங்கள் உண்டாயின.

எ. அவனில் பல பிரகாரமான தேவர்கள் சாத்தியர் மனிதர் பசுக்கள் பட்சிகள் பிராணன் அபாணன் நெல் செந்நெல் தவம்சிரத்தை சத்தியம் பிரமசரியம் விதிகள் உண்டாயின.

அ. அவனினின்றும் எழுபிராணன் எழுஜ்-வாலை எழுசமித்து எழுஓமம் இருதய குகையில் சயனித்துக்கொண் டிருக்கிற பிராணன் எங்கும் சஞ்சரிக்கும் எழு உலகங்கள் இவ்விதமாக எவ்வேழாக ஏற் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

க. இதில் சகலசமுத்திரங்கள் மலைகள் உண்டாயின. இவற்றில் நதிகள் பெருகுகின்றன. இதில் ஓளடதங்களும் அந்தராத்மா எதனால் நின்றிருக்கிறதோ அந்தரஸங்களு முண்டாயின.

க0. சவுமியனே! புருஷனே பிரபஞ்சமும் கர்மமும் தபசுமாம். அயிர்தமாகிய பிரமம் குகைக்குளிருக்கிறதை யெவனறிவானே அவனே அஞ்ஞான முடிச்சினை யவிழ்க்கிறான்.

முண்டகம்-2-கண்டம்-2.

பிரகாசமாயும், சமீபமாயும், குகையில் சஞ்சரித்து அடையவேண்டிய மகாபதமென்னும் பெயரையாய்ந்ததாக விருக்கிறது. சலிப்பதும் சுவாசம் விடுவதும் கண்ணை மூடுவதும் ஆகிய விவை யிதற்கு ளடங்கும். சத்தாயும் அசத்தாயும் பரமாயும் சிரேஷ்டமாயும் பிரஜைகளுடைய ஞானபேட்சையால் உயர்வா யிருப்பதாய் மறிவீர்களாக.

உ. சவுமியனே! எது காந்தி யுடையதோ? அணுவுக் கணுவா யிருப்பதோ? உலகம் உலகினரு மடங்கி யிருக்கின்றனரோ அந்த அக்ஷர பிரமம் இதுவே. இது பிராணன், இதுவாக்கு, இதுமனது, இதுசத்திய பதார்த்தம், இது மரணமில்லாதது, இதுகுறியையடிக்க வேண்டிய லட்சியமென்றறிக.

கூ. சவுமியனே! உபநிஷத்தாகிய தனுசைப்பிடித்து, உபாசனையால் தீட்டப்பட்ட அஸ்திரத்தை யதில் சந்திக்கவேண்டியது. பகவத்பத்தியால் வளைத்து உபாசனையாகிய தீட்சண்ணியமாகிய பாணத்தை விடவேண்டியது, அக்ஷரநாதன் லட்சியம்.

ச. பிரணவம் தனுசு, ஆத்மா பாணம், பிரமம் லட்சியம், பிரமாதயில்லாதவனால் அக்குறி யடிக்கட்டும். பாணம்போல் தன்மயமாக வேண்டியது.

ரு. எவரில் ஆகாயமும், பூமியும், அந்தரிட்சமும், குறுக்குமறுக்குமாயினவோ? பிராணன்கள் அனைத்தினோடு மனசும் (உளவோ)? அந்த ஏகராகிய ஆன்மாவையே அறிக, பிறவார்த்தைகளை விடுக, அவர் அமிர்தத்திற்கு அணை.

சு. (இரதசக்கரத்தின்) உளுவாய்க்குள் அரங்கன்போல் நாடிகள் எவ்விடத்தில் ஒன்றாய்க் கலந்திருக்கின்றனவோ? அவர்நாநாவிதமாய்ச் சம்பவித்துக்கொண்டு உள்ளே யெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆத்மாவைப் பிரணவத்தால் தியானம் பண்ணுக உங்கட்கு மங்கள் முண்டாகுக.

எ. எவர் சர்வஞ்ஞராயும், சர்வவித்தாயும் இருக்கிறாரோ பூமியில் இம்மகிமை எவருடையதோ? இவ்வாத்துமா திவ்விய பிரமபுரத்திலேயுள்ள ஆகாயத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அ. மனோமயராயும், பிராணத்திற்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நாயகராகியும், அன்னத்தில் ஸ்தாபிதமாயும், இருதயத்தைத் தாரணஞ்செய்து சத்விஷய ஞானத்தால் ஆனந்த ரூபமாயும், அமுர்தமாயும் எது பிரகாசிக்கிறதோ? அதைத்தீரர்கள் செம்மையாய்ப் பார்க்கிறார்கள்.

கூ. பரம்பரத்தைப் பார்த்தால் இருதய முடிச்சவிழும்சம்சயங்கள் அறும், கர்மம் கூழிக்கும்.

க0. பொன்போன்ற வயர்ந்த பாம்பதத்தில் சர்வதோஷ வீனமான குணங்களில்லை. அது நிரவயவம் சுப்பிரமம், ஜோதிகளினும் ஜோதி, அதனை ஆத்தும வித்துக்களறிவர்.

கக. அவ்விடத்தே சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரம் மின்னல் அக் கினி பிரகாசிப்பதில்லை. இவையெல்லாம் அவர் தேஜஸினாலேயே பிரகாசம் பெறும்.

கஉ. அமிருதமான இப்பிரமமே முன்னும் பின்னும், தெற்கும், வடக்கும் கீழுமேலும் வியாபித்திருக்கிறது, இப்பிரமமே யிச்சிரேஷ்டமான சமஸ்தபிரபஞ்சமுமாம்.

முண்டகம்-௩-கண்டம்-க.

பிரியா நட்புடைய அழகுடைய பட்சிகள் இரண்டு ஒரே மரத்தில் இசைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று இனியபழத்தை யுண்கிறது. மற்றது உண்ணாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

உ. அதேமரத்தில் புருஷன் மோதத்தால் மயங்கி முழுகிச் சோகித்துக் கொண்டிருக்கிறான். எப்போதிவன் மகிழ்வுடையவனாய் வேறுகிய சிவபெருமானை மகிழ்வுடன் காண்கிறானோ? அவர்புகழைச் சோகலீங்கவடைகிறான்.

௩. எப்போது பார்ப்பவன் பொன் வண்ணனாயும், கர்த்தாவாயும், ஈசனாயும் புருஷனாயும் தோற்றங்கட்கெல்லாம் காரணமாயுள்ளவனைக் காண்கிறானோ? அப்போது அவன் வித்துவானாய் புண்ணிய பாவத்தை யொழிந்து நிரஞ்சனனாய்ப் பரமசாமியத்தை யடைகிறான்.

ச. பிராணன் சகல பூதங்களாலும் விளங்குகிறது. இதையறியும் வித்துவான் வேறொன்றைப் பேசுவதில்லை, அவன் லீலை ஆத்மாவில், அவனிச்சை யாத்மாவில், பிரமஞானிகளுள் அவன்சிரேஷ்டன்.

௪. ஆன்மாவானது நிலையான சத்தியத்தாலும், தபசாலும், நல்லறிவினாலும், பிரமசரியத்தாலும் அடையத்தக்கது. குற்றமற்ற யதிகள் யாரைக்காண்கிறார்களோ? அவர் சரீரத்திற்குள் ஒளிபொருந்தியவர்களாகவும், பரிசுத்தராகவு மிருக்கிறார்கள்.

ஈ. சத்தியமே வெல்லும், பொய்யல்ல, சத்தியத்தினாலே தேவ யானத்திற்கு மார்க்கம் வெளியாகிறது. இதனால் பெரியோர் விருப்பங்களையடைந்து சத்தியத்திற்குரிய சிரேஷ்ட பதவியை யடைகிறார்கள்.

எ. அது பெரிதாயும், திவ்வியமாயும், மனத்தாலு மெட்டொ னுத உருவத்தினையுடையதாயும், சூட்சுமாகூட்சமமாயும் பலவாகவும் விளங்குகிறது. இது வெகுதூரத்திலிருக்கிலும் தூரமற்றிருக்கிறது.

அ. காண்பார்க்கு இவ்விடத்திலேயே குகையில் விளங்குகிறார். கண் வாக்கு இந்திரியங்கள் தபசு கர்மங்களால் கீர்க்கப்பட்டமாட்டார். ஞான சகாயத்தால் சித்த சுத்தியுடையவன் தியானத்தால் நிஷ்கள மாக அவரைப் பார்க்கிறான்.

க. பரமாத்மா அனுவைப்போல வெகுசிறியர், மனத்தா லறி யத்தக்கவர், பிராணன் னுந் தவிதமாகப் பிரவேசித்திருக்கிறது. பிரஜை களின் சித்தங்களெல்லாம் - பிராணன்களா லாக்கப்பட்டன. அவை சுத்தமானால் கடவுள் பலவகை விளங்குகிறார்.

க0. பரிசுத்தன் விரும்பும் உலகங்களையும் விருப்பங்களையும் அடைவன், ஆகலின் செல்வம் விரும்புவோன் ஆதம்ஞ்ஞைப் பூசிப் பாணக.

முண்டகம்-ஈ-கண்டம்-உ.

எதை யாதரவாக்கொண்டு சகல சுப்பிரமமாய்ப் பிரகாசிக்கிற பிரமத்தை யறிகிறாரோ? எவர்கள் புருஷனை யுபாசிக்கிறார்களோ அத் தீரர் ஆசை துறந்து ஜன்மத்தைத் தாண்டுகிறார்கள்.

உ. விருப்பங்களை யெண்ணி விரும்புவோன், அவ்விருப்பங்க ளால் அவ்விடங்களிற் பிறக்கிறான். விருப்பம்நவனாயும், கிருதார்த்த னாயுமிருப்பவன் இம்மையிலேயே சகல விருப்பங்களை யு மனுபவிக்கிறான்.

ங. இவ்வாத்தாமா சொற்களினாலும், புத்தியினாலும், கேள்வி களினாலும் விளங்குதலில்லை. எவர் விரும்புகின்றனபோ? அவருக்கே அவ்வாத்தாமா தன் சொருபத்தை விளங்கச்செய்கிறார்.

ச. இவ்வாத்தாமா பலவீனனாலும், சந்தேகத்தாலும், குறியற்ற தபசாலும், அடையத்தக்கதன்று. உபாயத்தால் முயற்சிக்கின்ற வித் துவானிடத்தில் பிரமதருமமான ஆத்தாமா செல்கின்றது.

நு. இஃதடைந்த முனிவர்கள் ஞானதிருப்தாளாய்த் தீராயிருந்து வியாபகராயும் சர்வாத்மகராயு முள்ளவரை யடைகிறார்கள்.

கூ. வேதாந்த ஞானத்தாற் றெளிந்து சந்தியாச யோகத்தால் மனசுத்தியடைந்த யதிகள் பிரமலோகத்திலே பரமார்த்திய காலத்தில் பராமிருதராய் விடுகின்றனர்.

எ. பதினைந்துகலையும், அதனுடன்சேர்ந்து அந்தந்தப்பொறிகளும், அததின் அபிமான தேவதைகளிடஞ் சேர்ந்து, கர்மங்களும் ஞானமயமான ஆத்மாவும் நிர்விகாரபரதேவதையி லொன்றாகின்றது.

அ. எங்ஙனம் ஓடுவனவாகிய நதிகள் சமுத்திரத்தில் சேர்ந்து பெயரும் வடிவுமொழிந்து மறைகின்றனவோ? அங்ஙனம் வித்துவானும் பெயர் வடிவினின்றும் நீங்கி விடுத்துப் பரத்திற்குப்பரமாயிருக்கும் திவ்விய புருஷரை யடைகின்றான்,

கூ. சண்டாளனாயினும் சிவவென்னு மொழியை சொல்லுவானாயின் அவனுடன் வசிக்க, அவனுடன் பேசுக, அவனுடனுண்ணுக.†

க0. பிரமத்தை யறிபவன் பிரமமே யாகிறான். அவன் குலத்தில் பிரமத்தை யறியாதவன் பிறக்கிறதில்லை, துக்கத்தையும் பாபத்தையும் தாண்டிக்குகையின் முடிகளினின்று நீங்கி அமிதர்குகிறான்.

†இச்சுருதியை ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் தமதுபாஷ்யத்தில் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர். இதன் உபப்பிரகாரணம் வாசிஷ்டலைங்கத்தில் உளது. எக்காலத்தில் எவரால் ஆது ஒழிக்கப்பட்டதோ செரியவில்லை, ஏகான்ம வாதிவர் செய்திருப்பாரைச் சிவமேதாஸியர் ஊழிக்கின்றனர். இங்ஙனம் பலசைவ பரமான கலோகங்கள் பல உபநிஷத்துக்களினின்றும் ஒழிந்தவைற்றைமற்றொருமுறை வெளிப்படுத்துவாம். இச்சுருதியின் கருத்தைத் திராவிடமா பர்வ்யகர்த்தராகிய மாதவச் சிவஞானயோகிகள் அடியில்வருமாறு அருளிச்செய்துள்ளார்.

“சிவனெனுமொழியைக் கொடியசண்டாளன் செப்பிடினவனுடனுறைக அவனொடுகலந்து பேசுகவவனோ டருகிருந்துண்ணுக வென்னும் உவமையில் சுருதிப்பொருடனை நம்பாபூம் ரோடுடன்பயில் கொடியோன் இவனெனக் கழித்தாலையனே கதிவேறெனக்கலை கலையையாண்டகையே.”

கக. அவ்விஷயத்தில் செய்பவராயும் கேட்பவராயும் பிரமையில் லாதவராயும் அக்னி கோத்திரராயும் சிரத்தையுடன் ஓமம் செய்பவராயும், சிரோஸீரத ஃமுறைப்படி செய்பவராயுமுள்ளவருக்கே இக்தப் பிரம வித்தையைச் சொல்லக்கடவன்.

கஉ. ஆகலின் இந்த வுண்மையை முன்னம் அங்கிரச முனிக்குச் சொன்னார். இவ்விரதத்தை அனுஷ்டியாதவன் இதனைப் படிப்பான்ல்லன். பரம ரிஷிகட்கு நமஸ்காரம்.

மணவழகு.

ஃசிரோவிருத மென்பது பாசபதவீரதத்தினைக் குறிக்கும் பெயரென்பது உபநிடதங்களின் தார்ப்பரியம். வித்திபாரண்ணியர் தமது தீபிகையில் அங் னுனமே யெழுதியுள்ளார். சிவாகமவைரியாகிய சங்கராசாரியர், கண்மகாண்ட அத்தியாயனஞ் செய்தற்குரியோர் சிரசிலேதாங்கும் அக்கினிதாரணம் எனக்கி லுஷ்ட கற்பனை செய்தனர்.

சுருதிசூசனம்.

இருக்கு யஜுஸ் சாமம் முன்றிலுமுள்ள மந்திரம்.

“ஆவேராஜனமத் துவாஸ்பருத்திரம் ஒதாரம்ஸத்தியயஜம் ரோதஸ்யோ அக்கினிபுரா தனயித்னோசிததாத இரண்யரூபம்வஸேகருணுத்வம்.”

(இ-ள்.) ஆரோதஸ்யோ-வானத்திலும் பூமியிலும் புகழ்ப்பெற்றவர், அத்தாஸ்ய-யாக முதலிய பலகருமங்களுக்கு, ராஜானம்-சுதந்தரராயுள்ளவர், ஸத்தியயஜம் - உண்மையால் பூஜிக்கப்படுகிறவர், ஒதாரம்-எல்லாராலும் பூஜிக்கப்படுபவர், அக்னிம்-அக்னியின் கண்ணுள்ளார், ருத்ரம்-பரமேஸ்வரரிவரை சித்தாத்மமனதிற்கெட்டாததாயுள்ள; தனயித்னோ-மேகம்போன்ற மரணத்திற்கு, புரா-முன்னரே அவஸே-மோட்சத்திற்காக, இரண்யரூபம்-சூரியமண்டலத்தில் ஆராதிக்கத்தக்கவரைக் கருணுத்வம்-பூஜைசெய்க.

ப-ர்.

பழந்தமிழ் சந்தேகத்தின் ஆராய்ச்சி.

—

சந்தேகமென்பது துணிவுபிறவாமையால் அதுவோ? இதுவோ? என்று கருதும்படியானதோர் நிலைமை.

அயிர்ப்பு, ஐயம், சகடு, கடுப்பு, கடுத்தல், சங்கை, செத்து, சமுசயம், அதுமானம், மானல், பிராந்தி, விப்பிரமம் முதலியன சந்தேகத்தின் பெயர்களாம்.

இப்பெயர்கள் எப்படி உண்டாயின, அயிர்ப்பென்னும் சொல்லுக்கும் துணிவு பிறவாமையாகிய சந்தேகமென்னும் பொருளுக்கும் எவ்வாறு சம்பந்தமுண்டாயது என மொழிநூல்வல்லார் வினாவுவாராயின் ஆராய்ந்து விடைகூறுவது அவசியமாகின்றது.

அயிர்ப்பு = சந்தேகம்.

அக்காலத்து மழைமிகுதியால் எங்கும் வெள்ளமோடிக் கொண்டிருந்தபடியால், மனிதர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்துக்குப் போகவேண்டின் இடைவழியில் அவ்வெள்ளத்தைக்கடக்க அதிலிறங்குங்கால் அவ்வழிமுன்பின் சென்றறிந்தவழி யல்லாமையாலும், வெள்ளத்துட் கட்டிலஞ்செல்லாமையாலும் இங்கே ஆழமுள்ளதோ? இல்லதோ என்று துணிவு பிறவாமையால், மெல்ல மெல்ல அடிவைத்து நிதானமாகப் பரிசுவுணர்ச்சியால் அவ்வெள்ளத்தைக் கடந்துபோக வேண்டும். இத்துணிவு பிறவாமையாகிய நிலைமை வெள்ளத்திற் செல்லுங்காலுண்டாதலால், வெள்ளமென்பது நீரின் மிகுதியானமையின் நீரினையுணர்த்தும் அயமென்பது துணிவு பிறவாமையாகிய நிலைமைக்கு ஒர்பெயராயிற்று.

அயம்—நீர், சந்தேகம்.

அயம் அயிர்ப்பாயிற்று; பிறகு அதுவே ஐயமுமாயிற்று.

அயம்—அயிர்ப்பு = சந்தேகம்,

அயம்—ஐயம்

ஐயுறல்

- க. கயம்—அயம்=ரீர், ஒற்றினீக்கம்
 உ. கயம்—பயம்=ரீர், குளம், ககரம்பகரமாகும்
 கூ. பயம்—பயம்பு=பள்ளம்; ரீர் நிரம்பியது.
 ச. அயாய்=கோழி, (மலேயம்)

அயம்—அயாய்=ரீர்க்கோழி, கோழி.

ஐபமென்னுஞ் சொற்காரணம் நெடிதுகாலம் புலனாகாமலிருந்து வெள்ளத்தில் நடக்குங்கால் அக்காரணம் இனிது புலனாயிற்று.

(உ) சகடு=சந்தேகம்.

சகடென்பது முதல் உரோகணியையும் பிறகு சந்தேகத்தையும் உணர்த்தி நிற்கும்.

“உரோகணி யூற்றால் பன்னிரு மீனும்”

உரோகணி நட்சத்திரத்தை உச்சத்திற் காணுங்கால் சில விளங்கியும் சில விளங்காமலுமாய்ப் பன்னிருமீனும் உளவோ? இல்லவோ? எனத்துணிபு பிறவாமைக்கு இடந்தரலின், சகடென்பது சந்தேகத்தை யுணர்த்திற்று.

பன்னிரண்டென்னுந் தொகைக்கு மேற்கோள் ஆதாரமாயிற்று. துணிவு பிறவாமையின் பன்னிரண்டென்னுந் தொகை கருவிகொண்ட நிற்தனர் போலும்,

சகடு=திரட்சி, வட்டம், உரோகணி, ஊற்றால்போல் வட்டமாக இருப்பதென்பது பொருள்.

சகடம்—சகடு.

சகடு—கடுப்பு=சந்தேகம்.

கடுப்பு—கடுத்தல் ஐயுறல்.

“போற்றி நரியனு போற்றல் கடுத்தபின் தேற்றுதல்யார்க்கும் அரிது.” (திருக்குறள் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்)

“கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சாது.”

(ஒற்றூடல்-ரு)

• சகடு—ஷக்=சந்தேகம், (அரபி-இந்து)

(ங) சங்கை-சந்தேகம்.

அரசர்முதலோர் பக்கத்தில் ஒருவர் இருக்குங்கால் ஓர்பொருள் காணுமற்போயின் அப்பொருளைப் பற்றிப் பக்கத்தில் இருந்தவரிடத்தில் தான் சந்தேகமுண்டாவதென்பது. ஆதலால் பக்கத்தை யுணர்தும் சங்கமென்பது சந்தேகத்துக்கு ஓர்பெயராயிற்று, அயலவனாகிய ஆண்மகன் பக்கத்தில் பெண்மகனிருப்பினும், பெண்மகள் பக்கத்தில் ஆண்மகனிருப்பினும் சந்தேகமாம்.

க. சங்கம் = பக்கம், சந்தேகம்.

உ. சங்கம் = சங்கை — ஆசங்கை = சந்தேகம்.

ங. சங்கம் = பக்கம், தோன்.

ச. சங்கதானம் = தோட்கோப்பு.

ரு. சங்காத்தன் = தோழன்; தோண்மேற் கைபோட்டுப்பேசும் அன்புரிமை யுடையோனென்பது,

(உ) செத்து = சந்தேகம்.

சந்து = மூங்கில், புல், புல்லுரு, கம்பங்கொல்லையில் வைத்த மிரளை.

சந்து உட்டுளையுமாம்.

சந்தென்பது முதல் மூங்கிலையும் பிறகு இனமாகிய புல்லையும் புல்லுருவையும் மிரளையையும் உணர்த்தி நிற்கும். புல்லுருவாவது புல்லாற் செய்த மாக்கள் வடிவம்.

“வல்லுரு அஞ்சன்மின் என்பவே மாபறவை புல்லுரு அஞ்சவபோல்” (நீதிநெறி விளக்கம்)

கம்பங்கொல்லையில் வைத்த புல்லுருவைக் கம்பு திருடவந்த கள்வர்கண்டு, இரவாதலால் இவ்வுரு புல்லுருவோ? மாக்களுருவோ? எனத்துணிவு பிறவாமையால் சந்தென்பது சந்தேகத்திற்கு ஓர் பெயராக இருந்ததெனத் துணிதல் வேண்டும்.

சந்தென்பதே சந்தேகமெனவளர்ச்சி பெற்றது. முதலிலேவளர்ச்சி சொல்வளர்ச்சி பாழைவளர்ச்சி என்பவற்றுள் இதுவே சொல்வளர்ச்சி.

சந்து — சந்தேகம்.

சந்தேகத்தை யுணர்த்தும் செத்தென்பதும் சந்தென்பதின் திரிபு,

சந்து — செத்து. ஒருங்கு திரிந்தது.

சந்து = மூங்கில், மூட்டு, நாற்றெருக்கடிமிடம்,

சந்தி—சந்திப்பு,

(ரு) சமுசயம்=சந்தேகம்.

சஞ்சயமென்பது முதல் கூட்டத்தையும் பிறகுசந்தேகத்தையும் உணர்த்தி நிற்கும்.

கூட்டத்தில் களவு முதலியன நிகழின், கூட்டமாதலால் களவு செய்தோன் இன்னொருவனது துணிவு பிறவாமையின் சஞ்சயமென்பது முதல் கூட்டத்தையும் பிறகு சந்தேகத்தையும் உணர்த்திற்று.

சஞ்சயம் சம்சயமாயிற்று; சம்சயம் சமுசயமாயிற்று. மகரம் சகரத்தோடு மயங்காமையின் சஞ்சயமென்பது முதலுச்சரிப்பாகவே யிருக்கலாம்

சம்சயமென்னும் சொல்லைப்பற்றித் தருக்கம் உண்டாயின், அச் சொல் எவ்வாறு சந்தேகத்தை யுணர்த்திற்று எனவினாவுதல் வேண்டும்.

ஆண்மக்கள் கூட்டத்தில் பெண்மகள் செல்லினும் பெண்மகள் கூட்டத்தில் ஆண்மகன் செல்லினும் சந்தேகம் நிகழும். இவ்வாறுகிய சந்தேகம் விலங்கு பறவைக்கும் உண்டு.

(சு) அநுமானம்=சந்தேகம்.

அநுமானமென்பது முதல் அநுமானப் பிரமாணத்தையும், அது பிரத்தியட்சம்போல் துணிவுகொள்ளக் கூடாமையால் பிறகு சந்தேகத்தையும் உணர்த்தி நிற்கும்.

அநுமானமாவது காரியத்தால் காரணம் நிச்சயிப்பது.

அநுமானம்—மானல்=சந்தேகம்.

(எ) பிராந்தி=சந்தேகம்

பிராந்தி=மயக்கம், சந்தேகம்.

மயக்கமாவது துணிவு பிறவாமை,

விப்பிரமமும் அது, வி-உபசர்க்கம்.

சந்தேகத்தின் பெயர்களுள் அயிர்ப்பு ஐயம் சங்கையென்பன முதலுண்டானவை யெனவும், சந்து முதலியன பிறகுண்டானவை யெனவும், சகடு முதலியன அதன் பிறகுண்டானவை யெனவும் கொள்ளலாம்.

இவற்றில் ஏதேனும் சந்தேகமுண்டாயின் பெரும்பாலும் மொழி நூலால் தெரிந்துகொள்ளலாம். மொழிநூல் கல்விமாண்களுக்கு ஆவசியகமானது.

இங்ஙனம்,

மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியார்,

கேண்டி.
சென்னை.

உ

கணபதி துணை,

தமிழ் மூலகம். *
முதல் அத்தியாயம்

உற்பத்தி-Origin

1. அனுகூலம்

அதாவது சிருட்டிக்கு முந்தியகாலம்.

அப்பொழுது சத்தும் இல்லை அசத்தும் இல்லை, நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் ஒன்றும் இல்லை. பிறப்பு இல்லை, இறப்பு இல்லை.

N. B. * தமிழ் + உலகம் = தமிழுலகம். இவ்விரண்டும் தமிழ் மொழியே. சிலர் கூறும்வண்ணம் உலகம் என்னும்பதம் வடமொழியாகாது.

தமிழ்-தாமம் என்னும் பகுதி அடியாகப்பிறந்தது. தாமம்-ஒளி.

உலகம்-ஒலம் = (க)கடல்; அதாவது, ஒலத்தாற் சூழப்பட்டது உலகம் or (உ) உலம் + கம் எனப்பிரித்து, கம் = கீரினின்றும், உலம் = திரண்டது; அதாவது, அப்பு தத்துவத்தினின்றும் உண்டாயது என்று அர்த்தம்.

தமிழர்கள் தத்துவஞானிகள் ஆனபடியாலும், சிவபெருமானே உருக்கொடுவந்து தமிழ்ப்பாழையை வரையறுத்ததாலும், தமிழ்ப்பதம் ஒவ்வொன்றிலும் தத்துவார்த்தம் முதலிய அர்த்தங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன, “ஒன்றியிருந்து நினைபின்கள்”.

நித்தியம் இல்லை. அநித்தியம் இல்லை. பகலிரவு கிடையாது, நினைப்பு மறைப்புக்கிடையது. நிலையும் நிலையாமையும் கிடையாது.

ஆனால், என்ன இருந்தது? ஒருவன் இருந்தான்; அவன் தன் வயத்தன், தூயவுடம்பினன், இயற்கை அறிவினன், முற்று முணர்பவன், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கினவன், பேரருளாளன், வரம்பிலின்பன், முடிவிலாற்றலுடையவன். இன்னும் என்ன இருந்தது?

ஆணவமலத்தில் கட்டுண்ட (அந்தகாரத்தில்மூழ்கின) ஆன்மங்கள் இருந்தன; ஆணவம் (இருள்) இருந்தது. மகாமாயை இருந்தது.

இவை, சித்தார்த்தத்தில் பதி, பசு, பாசம் எனக் கூறப்படுவன. இவை மூன்றும் அனாதிகாலத்திலுள்ளன.

இவை மூன்றும் அனாதிகாலத்தில் அதாவது சிருட்டிக்கு முந்தியகாலத்திலுள்ள காரணத்தால் அனாதி என்று கூறப்படுகின்றன.*

சத்து=That which exists or entity.

அசத்து=That which does not exist or Non—entity.

சிருட்டி=சூக்குமமாய்க்கிடக்கும் அணுக்களை இயைத்துத்தூல வருவாக்கல்.

* Vide Rig Veda, X Mandala, 129th Hymn. “There was then neither *Sat*, nor *Asat*. There was no atmosphere, nor sky above. What enveloped all? Where is the receptacle of what was it contained? Was it *Water* the proformed *Abiss*?

Compare Paradise Lost, Book II, 890—920:—

“The Secrets of the hoary deep, a dark
Illimitable Ocean, without bound,
Without dimension, where length, breadth, and highth,
And time, and place, are lost; where eldest Night
And chaos, ancestors of nature, hold
Eternal anarchy, amidst the noise
Of endless wars——This wild Abyss,
The womb of nature, and perhaps her grave,
Of neither Sea, nor shore, nor air, nor fire,
But all these in their pregnant causes mixed.”

(2) { ஆதிகாலம்
or
சிருட்டியாரம்பம்

பிறகு, இறைவன் அனாதி கேவலநிலையில் (கேவலநிலை = ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தால் கட்டுப்பட்டு, செயலின்றி, அறிவொளி மழுங்கி ஒன்றும் தெரியாமல் கிடக்கும் நிலை) கிடக்கும் ஆன்மாக்களின் மீது கொண்ட கருணையினால் ஆன்மாக்களின் மலவழுக்கைப் போக்கி மூலபண்டாரம் வழங்கும் எண்ணத்துடன் ஆன்மாக்களுக்கு, தனு, கரண, புவன போகங்களைக்கொடுக்க இச்சைப்பட்டார். இந்த “இச்சை” (Desire) தான் அவரிடத்தில் முதலில் எழுந்தது. இப்படி முதலில் அவரிடத்திலிருந்தும் எழுந்த இச்சைக்குத் தமிழில் “அருள்” என்று பெயர். இச்சைக்கும் அருளுக்கும் வித்தியாசமென்னவென்றால், இச்சை பசுக்களிடத்துத் தோன்றுவது, அருள் இறைவன் மாட்டுத்தோன்றுவது.

இவ்வருளே சிருட்டிக்குக் காரணம். இவ்வருளுக்குத் திருவருட்சத்தி யென்றும் பெயர்.

ஆகையால், இச்சை, அருள், திருவருட்சத்தி இம்மூன்றும் ஒரு பொருட்கிளவிகள்.

அழுக்கு மூடிய ஆன்மாக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற அருள் உண்டாகவே பாஞ்சோதியாகிய முதல்வனிடத்திலிருந்து கதிர்கள் தோன்றும்.

இவ்வாங்கிலேயப் புலவரின் கருத்தை இப்பாவினிடத்து நோக்குமிடத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் அனாதிகாலத்தின் நிலை நன்றாய் விளங்கும். அவர், ஆணவ இருள் என்று சித்தார்த்த பரிபாழையில் சொல்லாதபோதிலும், ஆணவஇருளை, (a dark illimitable Ocean) வரையற்ற இருட்கடலென்றும், காலம், இடம் அற்றதென்றும் உலகசிருட்டிக்கு மூலம் என்றும் சிருட்டிகருக்கொள்ளுமிடம் (womb) என்றும் சிருட்டியின் ஒடுக்கத்தானம் (grave) என்றும், எல்லாவித அணுக்களும்சேர்ந்த இடம் என்றும் (all these in their pregnant causes mixed) கூறுகின்றார். இவருடைய அனாதிகாலத்தின் வருணனையானது எல்லோருக்கும் மேற்படிகாலத்தின் நிலையைத்தெளிவாய் விளக்குகின்றது.

ஆகையால் முதன்முதலில் திருவருட்சத்தியினின்றும் கதிர்கள் தோன்றின. இக்கதிர்களுக்கு ரஸ்மி என்றும், சிற்சத்தி என்றும், பின்னாபின்னாசத்தி என்றும் கிரணங்கள் என்றும் தமிழர்களால் ஆரியர்களுக்குக் குறித்துக்கொடுத்த பெளஷ்கரம் முதலிய ஆகமங்களிலும் உபநிஷத்துக்களிலும் கூறப்படும்.

ஆகையால், கதிர்கள், ரஸ்மி, ரேஸ், சிற்சத்தி, பின்னாசத்தி, கிரணங்கள் இவைகள் ஒருபொருட்களாகியன.

கடவுளின் செய்கை ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என ஐந்துவிதமாதலால் அவருடைய கதிர்களாகிய சத்திகளும் ஐந்து பேதமாய்த் தோன்றும். அவைகளாவன:—

பரை, ஆசா, இச்சை, ஞானம், கிரியை.

இக்கதிர்களைச் சித்தாந்த பரிபாழையில் பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி என்று கூறுவர்.

இக்கதிர்கள் யாரிடத்தினின்றும் தோன்றினவோ அவருக்குச்சித்தாந்த பரிபாழையில் சிவம் என்றும், நின்மலசிவம் என்றும், நிஷ்களசிவம் என்றும் லிமலன் என்றும் பரஞ்சோதி என்றும், பரம்பொருள் என்றும் கூறுவர்.

இதுகாறும் நின்மலம் சிவம், அருள், அருட்கதிர்கள் இம்மூன்றினையும் பற்றிக்கூறியும். இனிமேல் தத்துவோற்பத்தியைப் பற்றிக் கூறுவோம்.

(தொடரும்)

துடிசைகிழார்-அ-சிதம்பரனார்.

Sankara in Taittiriya Brahmanam says:—The Supreme soul is not Subject to the dominion of desire like men. He had no desire unfulfilled. He is independent of all things and also of Himself. For the interest of living beings,—so that they might enjoy life,—He originated Desire which is nothing else but True knowledge.

கதிர்கள்—Rasmi, “Rays.” It has also been explained as “Bond or Cord.” It is the mysterious “Power” that connects Entity with Non-Entity etc., that which remaining on all sides and up and below the Universe, makes it manifest from an unmanifest States.

பொஷ்கரம் = உசனன் என்னும் தமிழன் புஷ்கரன் என்னும் ஆரியனுக்குக் கூறியது.

உசனன் என்பது சுக்கிரனுடைய பெயர். தமிழர்களில் சுக்கிரனுடைய பெயரை வைத்துக்கொள்வது வழக்கம். சுக்கிரத்தேவன் சுக்கிரன் பானையம் முதலிய பெயர்களை இன்றும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கேட்கலாம். ஆகையால் உசனன் என்பது தமிழ்ப் பெயர் என்று தெரிகிறது.

நாற்பாவணந்து உசாக்கள்.

சேந்தமிழ்ச் செல்வர்கள்!

சுமார் ஐம்பது வருடங்கட்கு முந்தி வைதிக சைவ சந்நியாச ஆசிரமத்து அறிஞரொருவர் 'அ' எனும் முதலெழுத்தைப் பற்றிக் கீழ்க்குறித்த நாற்பத்தைந்து உசாக்கள் கேட்டிருக்கின்றனர். பதி லினுகாறு மொருவரும் விடையளித்தாரில்லை. தற்காலம் தமிழ்எழுத் துக்களின் வண்ணம், வடிவு, ஒலிமுதலிய ஆராய்ச்சி மேலிட்டுமொழி களின் இலக்கணங்கள் (Philology) பலபாழைகளோடு ஒப்பிட்டுத் தற்பாழையின் ஏற்றம்பெறப்படுகிற காலமாய் உள்ளதாதலால், நாற் பத்தைந்து கேள்விகளை நான்கண்ணுற்றநாள்முதலாய், இவைகளுக்கு விடைபெறவேண்டும் என எண்ணம்எனக்குண்டாகியது. அவை 'சித் தாந்தம்' எனும்பத்திரிகையில் வெளிவரின்எழுத்துசொல் முதலியவை களின் இயற்கைஉண்மை வடிவு ஒலிமுதலிய ஆராய்ச்சிசெய்து வரும் தமிழ்ப் பெருஞ்செல்வர்களிடம் பரவும் என்றும், அவர்களால் கூடு மான வரையில் நாற்பத்தைந்து கேள்விகளில் சிலவற்றிற்கேனும் விடைகள் கிடைக்கக் கூடுமென்றும் எண்ணி, பேரவாவுடன் வெளி யிடலானேன், அன்பு கூர்ந்து ஆராய்ச்சி வல்லுநர் விரைவில் இப்பத் திரிகையில் பலர்க்கும் பயன்படும் பொருட்டு வெளியிடுமாறு தமிழ்ப் பேரவாவுடன் எழும் வந்தனத்துடன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

‘அ’

அகரவியிர் என்பது யாது?

அகரவியிர்க்கு,

1. வரிவரலாற்றின் இலக்கணம் என்ன?
2. ஒலி வரலாற் றின் இலக்கணம் என்ன?
3. தன்மைவரலாற்றின் இலக்கணம் என் னை?
4. உணர்ச்சி வரலாற்றின் இலக்கணம் என்ன?
5. அதன் உண் மையனுபவ விலக்கணம் என்ன?

அகரவுயிரிக்கு,

6. வரியுருவிலக்கணம் என்னை? 7. ஒலியுரு விலக்கணம் என்னை? 8. தன்மையுருவின் இலக்கணம் என்னை? 9. உணர்ச்சியுருவின் இலக்கணம் என்னை? 10. உண்மையனுபவ வுருவின் இலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

11. வரிச்சொருப விலக்கணம் என்னை? 12. ஒலிச்சொருப விலக்கணம் என்னை? 13. தன்மைச் சொருப விலக்கணம் என்னை? 14. உணர்ச்சிச் சொருப விலக்கணம் என்னை? 15. உண்மையனுபவச் சொருப விலக்கணம் என்னை.

அகரவுயிரிக்கு,

16. வரிச்சுபாவ இலக்கணம் என்னை? 17. ஒலிச்சுபாவ இலக்கணம் என்னை? 18. தன்மைச்சுபாவ இலக்கணம் என்னை? 19. உணர்ச்சிச்சுபாவ இலக்கணம் என்னை? 20. உண்மை அனுபவச்சுபாவ இலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

21. வரிச்செயற்கை இலக்கணம் என்னை? 22. ஒலிச்செயற்கை இலக்கணம் என்னை? 23. தன்மைச்செயற்கை இலக்கணம் என்னை? 24. உணர்ச்சிச் செயற்கை இலக்கணம் என்னை? 25. உண்மைச் செயற்கை இலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

26. வரியதிகார இலக்கணம் என்னை? 27. ஒலியதிகார இலக்கணம் என்னை? 28. தன்மையதிகார இலக்கணம் என்னை? 29. உணர்ச்சியதிகார இலக்கணம் என்னை? 30. உண்மையதிகார இலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

31. விரிப்பொது இலக்கணம் என்னை? 32. ஒலிப்பொது இலக்கணம் என்னை? 33. தன்மைப்பொது இலக்கணம் என்னை? 34. உணர்ச்சிப்பொது இலக்கணம் என்னை? 35. உண்மைப்பொது இலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

36. வரிச்சிறப் பிலக்கணம் என்னை? 37. ஒலிச்சிறப் பிலக்கணம் என்னை? 38. தன்மைச் சிறப்பிலக்கணம் என்னை? 39. உணர்ச்சிச்சிறப் பிலக்கணம் என்னை? 40. உண்மைச் சிறப் பிலக்கணம் என்னை?

அகரவுயிரின்,

41. வரிக்குண இலக்கணம் என்னை? 42. ஒலிக்குண இலக்கணம் என்னை? 43. தன்மைக்குண இலக்கணம் என்னை? 44. உணர்ச்சிக்குண இலக்கணம் என்னை?

என்பன முதலாக இவ்வகா உயிர் ஒன்றற்கே இன்னும் பற்பல இலக்கண நியாயவிசார வினாக்கள் உள என்று எழுதியிருக்கின்றனர்.

மோ. கந்தசாமி,
தமிழ்நலப்பிரியன்.

சுருதிசூசனம்.

இருக்குவேதம்-1-43-4.

“காயபதிம்மேதபதிம் ருத்ரம்ஜலாஷபேஷஜம்”

(இ-ள்) பாட்டுக்கு அதிபதியும், இன்பத்தைக்கொடுக்கும் ஓளடதங்களையுடைய யாகத்திற்கு அதிபதியுமானவர் உருத்திரர்.

இருக்குவேதம்-4-3-1.

“ஆவோ ராஜாந மப்வரஸ்யருத்ரம்”

(இ-ள்) யஞ்ஞத்திற்கு இராஜாவாக உருத்திரரை நாடுக.

யசர்வேதம்-4-5-1-1.

“யாதேருத்ர சிவாதனுர கோராபாப காசிரீ

தயாநஸ்தனுவாசந்த மயாகிரிசந்தாபிசாகசீகீ.”

(இ-ள்) உருத்திரரே! காருண்ணியமும் மனோகாமுமாய் பாவமில்லாதவரிடத்து விளங்குவதாயும், ஆனந்த ரூபமாத்ஸிரமாயுமுள்ள எந்தத் தனுவுண்டோ, அந்தத்தனுவோடு மங்களரூபமாகக் கிரியிலிருந்து உமது பூரணப்பிரகாசத்துடன் எங்களுக்கு விளங்குவீராக.

ப-ர்.

இருக்குவேதம்.

தொகுதி-௩ பகுதி-பக்கம் 225.

வார்க்கம்-ச.

சு. வாயுவே! நீரும் இந்திரனும் அபிஷுவம் பண்ணுகிறவனுடைய ஆயத்தமாயிருக்கிற (ஓமத்) தினிடத்திற்குச்சமீபம் வாருங்கள் புருஷர்களே! (உங்களுடைய வருகையினால் தான் இந்தக்) கிரியைசீக் கிரத்தில் (முடிவு பெறும்,) (இது) சத்தியம்.

எ. நீரை (பூமியின்மேல்) சொரியுந் தொழிலைச் செய்கிறவர்களாகிய, பவித்திரமான வலிமையையுடைய மித்திரனையும் சத்தூருக்களை விழங்குகிற வருணனையும் அழைக்கின்றேன்.

அ. நீரை விருத்தி செய்கின்றவர்களும், நீரைக் கொடுக்கிறவர்களுமாகிய மித்திராவருணர்களே! (நீங்களிருவரும்) சத்தியத்தோடு (அங்கவுபாங்கங்களால் மிகவும்) பெருகியிருக்கிற (இந்தச் சோம) யாகத்தை வியாபித்திருக்கிறீர்கள்.

கூ. மேதாவிகளும் அனேகர் பொருட்டிப் பிறந்தவர்களும்; அனேகருக்கு இருப்பிடமுமாகிய மித்திராவருணர்களே, நமக்கு வலிமையையும், (யாகமாகியவந்தக்) கர்மத்தையும் போஷியுங்கள்.

சூக்தம்-௩.

(இதற்குருவியும் பாவும்முன்போல, இதிலுள்ள பனிரண்டு ருக்குகளில், முதல் மூன்றிற்குத் தேவதை அசுவின்கள். மறுமூன்றிற்கு இந்திரன், பின் மூன்றிற்கு விசுவதேவர்கள், கடைமூன்றிற்குச் சரஸ்வதி.

வருக்கம்-௫.

க. (அவிசுவாங்கும் பொருட்டு) நீட்டப்பட்டிருக்கிற கைகளை யுடையவர்களும், நற்செய்கைகளை போஷிக்கிறவர்களும், நீண்டபுஜங்களை யுடையவர்களுமாகிய அசுவின்களே! யாகத்திலான அன்னத்தை வாங்குங்கள்

உ. மிகுந்த கருமங்களை யுடையவர்களும் வழிகாட்டிக் கொண்டு போகிறவர்களும், மனத்திண்மை யுடையவர்களுமாகிய அசுவின்களே (எங்களுடைய) தோத்திரங்களை விரைவான மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

௩. (சத்துருக்களைக்) கொல்லுகிறவர்களும், அசத்திய மில்லாதவர்களும், போர்வலரை முன் சென்று நடத்துகிறவர்களுமாகிய (அசுவின் களே) கலந்து அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற (சோமங்கள்) வேர்களை வெட்டி நீக்கிய தர்ப்பையின் பேரில் இடப் பட்டிருக்கின்றன. (அவைகளை வாங்க) வாருங்கள்.

௪. விசித்திரமான ஒளியை யுடைய இந்திரனே! வாரும் (ருத்விக்குளுடைய) விரல்களால் அபிஷேக மாயிருக்கிற நித்தியம் சத்தமான இவைகள் உம்மை இச்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

௫. இந்திரனே! புத்தியினாலே அடையப்பட்டிருக்கிற வரும், மேதாவின்களால் அடையப்பட்டிருக்கிற வருமாகிய (நீர்) அபிஷேகமான சோமத்தை யுடைய ருத்விக்கின் தோத்திரங்களை நெருங்கும்.

௬. குதிரைகளோடு கூடிய இந்திரனே! தீவிரமுடைய நீர் (எங்கள்) தோத்திரங்களை ஏற்கும் பொருட்டு வாரும், சோமாபிஷேகத்தோடு கூடிய (இந்தக் கருமத்தில்) எங்களுடைய (அவிசாகிய) அன்னத்தை வாங்கும்.

வர்க்கம். அ.

௭. பாதுகாப்போரும், மனிதர்களைத் தாங்கு வோரும், (பயனைக் கொடுப்போருமாகிய விசுவதேவர்களே! (யஜமானனாகிய அவிசு) கொடுக்கிற வனுடைய அபிஷேக (சோம)த்தி னிடத்து வாருங்கள்.

௮. நீரைச் சீக்கிரத்தில் கொடுக்கிறவர்களாகிய விசுவதேவர்கள், பகலினிடத்திற்குச் சூரிப கிரணங்கள் (வருவது) போல, அபிஷேகமான (சோமத்தினிடத்து, விரைவுள்ளவர்களாய் வருக.

௯. அழிவில்லாதவர்களும், எங்கும்வியாபியானின்ற புத்தியை யுடையவர்களும், துரோக மற்றவர்களும், (பொருளைக்) கொண்டு வருகிறவர்களுமாகிய விசுவ தேவர்கள் அவிசைவாங்கக் கடவது.

௧௦. இன்பமாகிய சத்தியவாக்கியங்களைப் பிரேரிக்கிறவர்களும், நம்புத்தி யுடையவர்கட்கு அறிவு மூட்டுகிறவர்களுமாகிய சரசுவதியானவள் யக்கியத்தை ஏற்றுக் கொண்டாள்,

(தொடரும்)

த-போ.